

Det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen spurgte om, hvor Pengene skulde komme fra. Derfor har jeg gjort Rede i min Fremsettelsestale og gør opmærksom paa overfor de Samfundsbetragtninger, det ærede Medlem anstillede, at der i Virkeligheden slet ikke er Tale om, hvorvidt disse Penge skal anvendes eller ikke, her er kun Tale om, hvorvidt en hel Del Millioner skal anvendes paa den ene eller den anden Maade.

Inden jeg lige slutter af med en kort Bemærkning, vil jeg indskyde, hvad jeg glemte at sige til det ærede Medlem Hr. Slebsager, at med Hensyn til Nødhjælpsarbejder har jeg, som jeg allerede har sagt, hverken Ret eller Pligt eller Mulighed for at komme med selvstændigt Initiativ, det maa komme udefra, men jeg har gjort, hvad jeg skulde, idet Socialministeriet i Cirkulære af 26. August i Slutningen udtrykkelig henleder Kommunerne, Amtene og Ministerierne opmærksomhed paa Bestemmelserne i Lovens § 32 om Nødhjælpsarbejder. Det var, hvad der var Ret og Pligt og Mulighed for at gøre, men det ærede Medlem ved lige saa vel som jeg, at Nødhjælpsarbejder har kun været anvendt i ringe Udstrækning og er ikke meget populære hverken i Arbejder- eller Arbejdsgiverkredse og heller ikke i kommunale Kredse, hvad der ogsaa fremgaar af Lovforslagets Bilag. Jeg kan ikke fremskynde Nødhjælpsarbejderne udover, hvad man ellers vil, men det, her er Tale om i dette Lovforslag, er ikke, om vi skal anvende Pengene eller ikke. Spørgsmaalet er: Hvordan skal vi anvende dem? Hvis vi ikke gør noget for at bekæmpe Arbejdsløsheden gennem offentlige Arbejder og paa anden Maade, kommer vi alligevel ud med Pengene, nemlig til Understøttelser, det slipper vi ikke for. Det Spørgsmaal, som derfor dette høje Ting og det andet høje Ting, hele Rigsdagen, kommer til at afgøre, er det: Skal de Millioner, her er Tale om, anvendes til yderligere Arbejdsløshedsunderstøttelse, eller skal vi ikke hellere søge at anvende dem til Arbejder, der kan gøre Nytte og forebygge og forhindre Understøttelsen? Saaledes ligger Spørgsmaalet i Virkeligheden.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Slebsager havde af Boliglov,

kirkeligt Udvalg og Konjunkturtillæg udløst, at hvad der kunde ske her, kunde maaske ogsaa ske paa andre Omraader. Jeg kvitterer for Meddelelsen ved at sige til det ærede Medlem, at hvad der kunde ske med Hensyn til Grønlandstraktaten, Valutaspørgsmaalet og Grundskylden, kunde maaske ogsaa ske paa andre Omraader, og saa kan det ærede Medlem tænke over, hvilke Spørgsmaal af disse der er vigtigst.

Med Hensyn til den højtærede Socialminister, som efterhaanden næsten er blevet en Slags daarligere Censor for Folketingets Medlemmer og saaledes flere Gange vilde give Besked om, hvordan mine Taler var, skal jeg som Udtryk for, hvordan den højtærede Socialminister er i Overensstemmelse med sig selv, nævne, at nu talte den højtærede Socialminister til det ærede Medlem Hr. Slebsager om, at man fra Venstres Side havde rakt de Konservative hele Labben lige fra Aaret 1920 til Aaret 1924, og saa havde jeg været saa venlig at overrække den højtærede Socialminister en Pjece, hvori det stod, at det var fuldkomment minimalt, det, vi gjorde i denne Periode. Det er den Overensstemmelse i saglige Ting, der er hos den højtærede Socialminister. Saaдан var han før, saadan er han stadig.

Med Hensyn til den omtalte Pjece skal jeg kun sige til den højtærede Socialminister, at jeg har ikke faaet Opfordring af mit Parti til at skrive dette Indlæg, jeg er personlig af „Socialvirke“ blevet opfordret til at skrive det. Der var saaledes ikke den fjerneste Grund for mig til at tage noget som helst Forbehold, og jeg vil sige yderligere til den højtærede Socialminister, at efter den Diskussion, der var i 1924, var der ingen, der var i Tvivl om, hvorledes Stillingen var for det konservative Folkeparti, og at jeg allerede den Gang i den Henseende stod alene i mit Parti.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Drachmann har Ordet for en kort Bemærkning.

Drachmann: Jeg takker den højtærede Minister for hans Svar paa mine Spørgsmaal og slaar altsaa fast, at der ikke er givet Tilsagn om politiske Midler for Gennemførelsen af Udvalgets Arbejde, i alt Fald ikke paa Forhaand, saadant noget gør man ikke, det maa man senere overveje. Med Hensyn til Udvalgets Vilighed til at paatage sig den Opgave, der altsaa indeholdes i Lovforslaget, har Mi-